

Buletinul de știri NS

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1072

01.10.2023 (134)

Conducerea între comunitatea națională și elitism

de la Michael Kühnen

COMUNITATEA POPORULUI ȘI A ELITELOR

În perioada de luptă, partidul luptă pentru a deschide calea spre Noua Ordine; după preluarea puterii, ca organizație politică de avangardă a voinței poporului german (națiunii), el dă liniile directoare pentru realizarea programului de partid și, prin urmare, pentru construirea Noii Ordini; pentru ambele sarcini, el folosește principiul Führerului pentru a asigura victoria și succesul. După victoria politică a național-socialismului, adică după depășirea sistemului de guvernare, elitei militante a partidului i se alătură o elită profesională, care permite și realizează construcția Noii Ordini în conformitate cu orientările sale la toate nivelurile - o elită profesională în economie, știință, administrație, apărare populară, jurisdicție, conducere a statului și multe altele.

Astfel, la toate nivelurile vieții poporului se aplică principiul liderului, adică atitudinea de autoritate nelimitată în slujba unei sarcini și o responsabilitate personală la fel de nelimitată, despre care tocmai am discutat; comunitatea populară formează, așadar, în toate domeniile, o elită și îi dă toată puterea pentru a -și îndeplini sarcinile. Astfel se trezesc în popor energii extraordinare, toate rezervele de talent sunt utilizate pe deplin și fiecare om cu abilități își va găsi locul care i se cuvine și va lucra la el cu toată puterea sa pentru comunitate. Școlile de elită sunt create pentru a oferi șansa sa fiecărui băiat talentat, indiferent de avere

sau origine. Acest lucru se face în cadrul unei educații de tip internat, pentru a oferi, de asemenea, cea mai bună formare a caracterului posibil, deoarece această elită profesională trebuie să fie formată și ea în conformitate cu puncte de vedere similare, așa cum a fost întotdeauna cazul elitei militante a partidului.

Care sunt aceste aspecte ale formării elitelor în Volksgemeinschaft-ul național-socialist?

Ideea de elită în sine este una dintre componentele indispensabile și fundamentale ale viziunii național-socialiste asupra vieții - ierarhia și ierarhia sunt principii de bază ale unei ordini guvernate de legea naturală și corespund profund gândirii noastre biologice. Cu toate acestea, va fi necesar să avem mare grijă să nu se dezvolte o clasă superioară non-națională care să se simtă pe sine ca fiind ceva mai bună, să se despartă cu aroganță de comunitatea națională, să-și urmărească propriile interese și să-și perceapă puterea ca pe un scop în sine, mai degrabă decât ca pe o sarcină!

Partidul, ai cărui conducători și subconducători au trecut prin nemiloasa pregătire de elită din perioada de luptă și vor continua să fie educați în conformitate cu aceste principii, trebuie să vegheze ca astfel de începuturi de umanitate stăpânitoare neînțeleasă să fie complet eradicate, dar, dacă este posibil, să fie prevenite de la bun început.

În schimb, elita profesională, în serviciul comunității, va fi educată și modelată - membrii săi trebuie să se vadă fără restricții ca Volksgenossen care, datorită abilităților lor, au obținut o poziție înaltă din care sunt obligați față de întreaga Volksgemeinschaft, care, în cele din urmă, le-a permis să-și dezvolte toate abilitățile și să le folosească fără restricții.

În național-socialism, Volksgemeinschaft și elita nu sunt contradicții ireconciliabile; există cu siguranță o tensiune între ele, dar una fructuoasă. Viitoarea noastră, völkische elite va fi o grabă pentru și în, Volksgemeinschaft.

Sarcina acestei elite völkisch este de a realiza Noua Ordine în toate domeniile și la toate nivelurile, în conformitate cu orientările partidului. Ea rămâne o elită doar dacă rămâne angajată în această sarcină. Numai din sarcina sa și din performanța sa, pentru a îndeplini această sarcină, își dobândește autoritatea. Liderii care se îndepărtează de aceste fundamente și caută puterea de dragul puterii își pierd autoritatea și nu mai aparțin elitei poporului nostru.

În activitatea lor, elita profesională poartă o responsabilitate nelimitată față de Volksgemeinschaft sau față de organizația de avangardă politică de putere care o întruchiează, adică partidul nostru. Numai în acest fel putem împăca comunitatea

națională și elita și putem crea Noua Ordine!

NOUA ORDINE

Poporul nostru se află pe drumul de la vechea ordine, lumea minus care ne înconjoară, la noua ordine, o cultură avansată, în concordanță cu specia și natura. Autoritatea elitei militante a partidului derivă din sarcina de a face să avanseze comunitatea națională pe această cale, așa cum autoritatea elitei profesionale derivă din preluarea puterii de către partid la toate nivelurile și în toate domeniile vieții naționale și ale organismului de stat.

Conducerea statului și a partidului în Volksstaat-ul național-socialist este, așadar, o elită în slujba unei sarcini. Această sarcină este rezolvată atunci când programul de partid este îndeplinit - în special în cele două cerințe esențiale ale sale. Noua Ordine este realizată atunci când toate Volksgenossen-urile sunt modelate după acest principiu: Binele comun primează în fața interesului propriu; și atunci când adevărata Volksgemeinschaft care a apărut în cadrul acesteia a găsit un cadru statal și cultural în care nu mai există venituri din muncă și fără efort, toți Volksgenossen creează spiritual sau fizic pentru comunitate, economia de interes a fost depășită, toată viața socială este în armonie cu legile naturii și cu völkisch Eigenart, iar celelalte puncte ale programului NSDAP au fost, de asemenea, îndeplinite. O astfel de ordine este sigură, capabilă să dăinuie și să se dezvolte, doar atunci când a putut să modeleze trei generații în succesiune neîntreruptă și în posesia puterii. Numai a treia generație va crește complet în noul spirit și va fi capabilă să îl păstreze și să îl transmită mai departe nealterat.

În acest moment, Partidul Național-Socialist se dizolvă, scopul este atins și militanții, precum și elita profesională a comunității noastre naționale se contopesc într-o nobilime rasială unificată, o adevărată nobilime rasială de conducători care întruchipează în ei înșiși cea mai înaltă valoare a rasei și a personalității! Legea după care se dezvoltă Noua Ordine nu mai este atunci legătura cu sarcina, care a fost îndeplinită, ci libertatea:

Noua Ordine este o ordine a libertății în care fiecare membru al poporului - fie el muncitor, soldat sau conducător - se poate realiza și înnobila fără restricții ca personalitate, ca și în comunitate. Acest lucru este valabil și pentru stratul conducător al Noii Ordini, noua nobilime rasială, care va instaura o adevărată regulă a celor mai buni. Este probabil că aceștia se vor uni cu precădere în comunități religioase, care pot oferi un cămin și posibilități de dezvoltare pentru cele mai diverse expresii ale personalității și, astfel, să aprofundeze și să îmbogățească în mod constant viața.

Un abuz de libertate din partea tovarășilor poporului nu este de așteptat mai mult decât un abuz de putere din partea nobilimii rasiale aflate la putere, deoarece angajamentul lor pentru supraviețuirea și dezvoltarea naturală a poporului nostru (conservarea și dezvoltarea speciei) a devenit o chestiune de rutină - iar un senat incoruptibil veghează asupra tuturor lucrurilor, Un senat incoruptibil, un consiliu al bătrânilor înțelepți și vindecători, veghează asupra tuturor lucrurilor, pentru a se asigura că nu mai există niciodată o înstrăinare între cultură și natură, că cultura, cu toată dezvoltarea sa superioară, aprofundarea și îmbogățirea sa spirituală și materială, se dezvoltă întotdeauna în armonie cu natura și cu legile sale de viață.

Această Nouă Ordine nu este un paradis, nu este un tărâm al laptelui și al mierii - este un ordin al muncii grele, al efortului, al atitudinii și al stilului (nu doar pentru a fi o rasă, ci pentru a avea o rasă, conform vechii devize, care, din păcate, a degenerat într-o caricatură în zilele noastre: Noblețea obligă - și întregul nostru popor ar trebui să se simtă nobil, să dea expresie și realitate nobilimii muncii!); este o ordine a luptei și nu a trândăviei, a creativității și nu a lenei; Noua Ordine este ordinea unui timp măreț și o astfel de ordine nu este niciodată confortabilă, apoi confortul și măreția se exclud reciproc. Ea nu este starea finală a istoriei oamenilor, ci punctul de plecare pentru o luptă constantă pentru dezvoltare, pentru o imagine a omului care îi vede din nou cu adevărat pe oameni ca imagini ale zeilor, și nu ca furnici care mișună, animale de plastic și roboți de consum! Și în această ordine, cei mai buni vor conduce și vor conduce - rasa stăpână, apărută în urma unor generații de selecție eugenică și modelată prin educație, atitudine și stil; stăpâni ai lumii albe și ai noii ere - punți până la următoarea etapă a evoluției omului, așa cum Nietzsche a prevăzut în mod clarvăzător și a dorit în imaginea sa a supraomului!

SENATUL

Aici s-a subliniat în repetate rânduri că, de la simplul tovarăș de partid până la liderul de partid, fiecare tovarăș trebuie să se simtă un instrument și un servitor al partidului, să se integreze în comunitatea partidului și să se subordoneze liniei partidului. Pentru național-socialist, partidul este o comunitate aproape mistică, casă și sens al vieții, este un întreg, care este întotdeauna mai mult decât suma tuturor părților; este un organism de un tip special, caracterizat de un suflet de grup, un stil, o atitudine atotcuprinzătoare față de viață: **Partidul are întotdeauna dreptate!**

Dar ce este asta concret - partidul? La urma urmei, și acesta are nevoie de oameni pentru a putea acționa; oameni care întruchipează partidul, îi definesc linia și dau ordine și instrucțiuni în numele său - și totuși ar trebui să rămână întotdeauna servitorii partidului, subordonându-se acestuia. Cine sau ce este partidul?

Pentru tovarășul de partid obișnuit, pentru soldatul politic obișnuit, superiorul său direct este partidul - prin gura căruia partidul îi vorbește; a se opune ordinelor sale înseamnă a se opune partidului și, prin urmare, a sabota victoria. Acest lucru este valabil atâta timp cât acest tovarăș de conducere acționează efectiv în conformitate cu linia partidului și în numele acestuia. Dacă se abate de la aceasta, el își pierde automat autoritatea sa nelimitată, pe care poate și trebuie să o revendice în calitate de întrucupare a partidului.

Fiecare membru al conducerii este, la rândul său, un subordonat al unui lider politic superior, iar în relația sa cu acesta se aplică același lucru ca și în cazul precedent. Și înalții funcționari ai partidului sunt, de asemenea, subordonați conducerii Reichului, care întruchipează partidul pentru ei, atâta timp cât ei înșiși se supun liniei generale. În cele din urmă, membrii conducerii Reichului îl recunosc pe liderul partidului ca fiind cea mai înaltă întrucupare a partidului, care stabilește linia partidului și conduce fără rezerve NSDAP în lupta sa dificilă.

Dar nici măcar liderul partidului nu este partidul însuși; nici el nu dă ordine arbitrare, ci poartă răspundere față de partid și se subordonează comunității acestuia. El poartă această responsabilitate față de istorie, dar asta nu este tot:

Și liderul partidului poate fi ascultat necondiționat numai atâta timp cât are dreptul să pretindă că prin el partidul însuși își exprimă voința; căci NSDAP este purtătorul voinței și avangarda națiunii - nu un singur om! Așadar, nu doar judecata istoriei îi poate refuza dreptul de a întruchipa partidul și de a-i determina direcția în numele său:

Pentru liderul de partid, partidul se manifestă o dată cu conducerea Reich-ului, deoarece, ca orice alt lider politic, trebuie să câștige încrederea subordonaților săi direcți și să o păstreze. Fără încrederea liderilor săi din Reich, un lider de partid nu poate pretinde că acționează în numele și pe seama partidului. Deși nicio conducere a Reich-ului nu poate răsturna un lider de partid, membrii săi pot, de asemenea, să apeleze la o autoritate superioară dacă ajung la concluzia că liderul de partid nu mai întruchipează în sine voința și misiunea partidului.

Această funcție supremă a NSDAP este SENATUL partidului, care îl alege pe liderul partidului, are dreptul de veto asupra oricărei decizii și, dacă este necesar, poate chiar să răstoarne un lider de partid care a încetat să mai fie în slujba partidului. Senatul este autoritatea de control, conștiința NSDAP-ului. În el, și pentru liderul de partid, se întruchipează un partid, al cărui slujitor este, la fel ca fiecare dintre tovarășii săi de partid!

